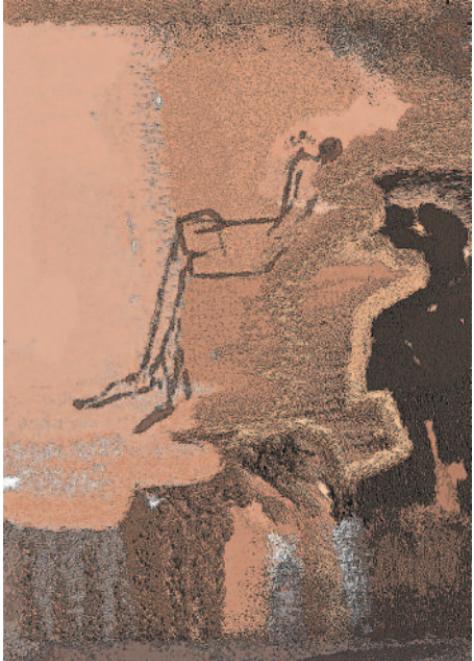

ದೃಷ್ಟಿ: ಮೂರು

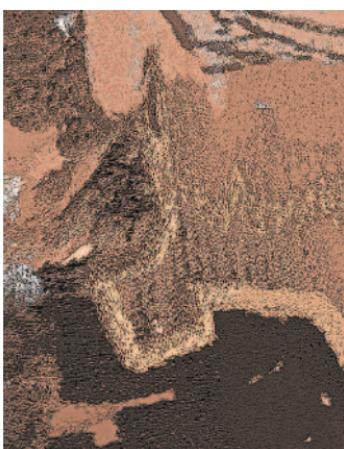
ಇಂದು ಶುಸಿದ ದವಾಖಾನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ
ಕೋಮಲವಾದ ಪಾದ ಸಿಕ್ಕಿತು
ಒದ್ದೀಯಾದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಹೇಳಿತು
ಅದು ಅವನೆ ಹೊವಿಂಥ ಪಾದ
ಇದೇ ಪಾದಗಳು ನನ್ನ ಬಸಿರಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಾಗುತ್ತಿದ್ದವು
ಮುಂಜಾನೆಯ ಎಳಿಬಿಸಿಲಿನ ಶಾಖಾದ
ಅವನೆ ಪಾದಗಳ ಹಿತದ ಸ್ವರ್ಪ ನನ್ನ ಒಡಲು ಬಲ್ಲದು.

ದೃಷ್ಟಿ: ನಾಲ್ಕು

ನನ್ನ ಎಳಿಗೊಸಿನ ಕಣ್ಣಗಳು
ಲುದುರಿಬಿದ್ದಿವೆ ಈ ಮಣ್ಣೋಳಿಗೆ
ನನ್ನ ಬೋಗಸೆಗೆ ಸಿಗಬಹುದು ಎಂದು ಹುಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ
ಅವನೆ ನಡಿಯಂಥ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು
ಅವನೆ ಕಣ್ಣಗಳು ನನ್ನ ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ
ಆ ಕಣ್ಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು
ನಗರವೇ ಖಬರಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಈ ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ
ಆ ಕಣ್ಣಗಳು ಸಿಗುವವರೆಗೂ
ಸಿಮ್ಮೆ ಬಂದೂರಿಗೆ ವಿರಾಮ ಹೊಡಿ:
ನೀರಿಗ್ರಾಲ್ನಿನಂತೆ ಹಿಮಗಟ್ಟಿದೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖ
ನಾಳೆ ಇದೇ ಕಣ್ಣಗಳು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು
ಹುಡುಕಲು ನೀರಾಗುತ್ತವೆ.

ದೃಷ್ಟಿ: ಜಾದು

ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿವೆ ಗುಂಡೇಟಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಗಾಯಗಳು
ನೆತ್ತರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯ್ದು ಹೂಪುಗಳನ್ನು ಚಂಡ್ರನಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ
ಹೇಳುತ್ತೇವೆ:
ಕರೆದು ತಾ ವಸಂತವನ್ನು
ನಮ್ಮ ಗಾಯಗಳು ಮಾಯಲೀಂದು
ಕರೆದು ತಾ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು
ನಮ್ಮ ನಗರ ಬೆಳಗಲೀಂದು
ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಠಿಂಕ ಆಕಾಶವನ್ನು
ನೋವು ತುಂಬಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು
ಕರುಣೆಯ ಶೈಗಳೀಂದ ರಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.